

Hebt u deze 7 nog op een rijtje?

*Gezegend zij de God en Vader van onzen Heere Jezus Christus,
Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegening
in den hemel in Christus.*

Efeze 1:2

- 4: *Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, vóór de nederwerping der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;*
5. *Die ons tevoren verordineerd heeft tot aanstelling tot zonen, door Jezus Christus in Zichzelven, naar het welbehagen van Zijn wil;*
6. *Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde;*
7. *In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade,*
8. *Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid;*
9. *Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven;*
10. *Om in de bedeling van de volheid der tijden wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in den hemel is en wat op de aarde is;*
11. *In Hem, in Welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die tevoren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;*
12. *Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid, wij die eerst in Christus gehoopt hebben.*
13. *In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte,*
14. *Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregen verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.*

Even een blik op brief aan de Efeziërs:

De Essentie van de brief is:

De eer, de lof en de dankzegging aan de God en Vader van onze HEERE Jezus Christus. (Efeze 1:3)

Want:

Wij hebben van onze God en Vader en van de HEERE Jezus Christus, Zijn Genade en Zijn Vrede ontvangen.

Hij heeft ons gezegend met elke Geestelijke zegening in de Hemel, in Christus!

Die Geestelijke zegeningen bestaan daaruit, dat Hij ons heeft:

uitverkoren

verordineerd

begenadigd

verlost

op de hoogte gebracht van de Verborgenheid

erfdeel gemaakt van Christus

verzegeld met de Heilige Geest, totdat ook wij de erfenis zullen ontvangen

Er wordt ons verteld, dat elke gelovige in Christus, een heilige is.

Ongeacht zijn levenswandel.

Hoewel het wel de bedoeling is, dat een gelovige heilig zou wandelen, namelijk dat het Leven van de Heilige God in elke Christen geleefd zou worden.

Er wordt ons ook verteld, dat wij deze Geestelijke zegeningen **in de hemel en in Christus** ontvangen hebben. Dus zouden wij dan ook zoeken en bedenken de dingen die Boven zijn, daar waar Christus is, zittende ter Rechterhand Gods.

En alleen daar zijn die zegeningen werkzaam.

Waar wij aardse dingen zoeken en bedenken (namelijk gericht zijn op de aarde), zullen wij kritiek hebben op onszelf en zullen wij ook zeker kritiek hebben op anderen.

Dan kunnen we onszelf en ook andere Christenen niet meer als "heilig" beschouwen en niet meer als "uitverkorenen" Gods.

Dan hebben we twijfel over ons behoud.

Dan is de genade Gods ver te zoeken.

In plaats van dat wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden naar de rijkdom Zijner genade, hebben wij een gevoel van schuld, naar de armoede van onze werken der wet.

Die hemelse Geestelijke zegeningen zijn overigens niet voor straks, maar voor **nu**. Als wij gericht zijn op de aarde en gericht zijn op het “vlees” en op de “oude mens” hebben wij in de praktijk niets aan die hemelse Geestelijke zegeningen, want ze zijn alleen werkzaam, als wij de hemelse dingen zoeken en bedenken.

Wij zijn uitverkorenen in “de gelovige Christus”.

God kiest alleen “geloof in Hem en Zijn Woord”.

De “**gelovige** HEERE Jezus Christus” is dan ook de Enige, Die door God is “**uitverkoren**”.

Als wij in de HEERE Jezus Christus **geloven**, dan zijn ook wij “in Hem uitverkoren”.

Door “geloof in Hem”, is Zijn geloof, ons toegerekend geworden.

Door “geloof in Hem”, wordt Zijn rechtvaardigheid, ook ons toegerekend.

Door “geloof in Hem”, wordt “**Zijn uitverkiezing**”, ook “**onze uitverkiezing**”.

In de brief aan de Efeziërs wordt ons verteld, dat wij door God de Vader zijn uitverkoren om deel te hebben aan de positie, erfenissen, beloften en Geestelijke zegeningen, die “in Christus zijn”.

En dat dit al vastlag van vóór de nederwerping der wereld!

Een wereld, die niet per ongeluk viel, maar moedwillig door God werd nederge-
worpen, vanwege de intrede van de zonde.

De intrede van de zonde, namelijk die van **vóór Genesis1:2**.

En dus logischerwijze **vóór** de komst van Adam.

Jesaja 28:15; 45:18:

De uitdrukking “woestheid, ledigheid en duisternis” wordt in de Bijbel alleen gebruikt als er sprake is van een oordeel van God over een zondige wereld of over een zondig volk, of over zondige steden. En bij zo’n oordeel gaat het altijd om een nauwkeurig, met paslood en meetsnoer geconstrueerde ruïne.

Een op deze wijze geconstrueerde ruïne wordt niet door satan, maar door God Zelf gemaakt.

Satan heeft er ook geen enkel belang bij om de cosmos neder te werpen. Of om de wereld, waarover hij tot overste gesteld is, tot ruïne te maken.

Het is nog steeds de algemene gedachte, dat God het beste met de mens voorheeft, en dat satan het slechtste met de mens voorheeft.

Maar dit is, in zekere zin, juist andersom.

Wat satan met de mens voorheeft, is dat die mens vooral blijft leven.

Ook de mens doet er alles aan, om de mens maar in leven te houden. Het aardse leven van de mens wordt steeds meer opgerekt. We worden straks verplicht om onderdelen van ons lichaam af te staan om een ander langer in dit aardse leven te houden.

De HEERE heeft iets anders met de mens voor, namelijk dat die mens sterft.

De mens moet zijn leven verliezen om Christus' wil, want **pas dan** zal hij zijn leven behouden.

Het voordeel daarbij is:

Romeinen 6:7 en 8:

Wie gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde.

Indien wij geloven, met Christus gestorven te zijn, zo geloven wij ook, dat wij nu al met Hem Leven.

En, **in die zin**, is de dood dan ook een zegen.

Want die maakt een einde aan de "oude schepping" en aan de "oude mens" in Adam. Opdat die "oude schepping" en "oude mens", zouden plaatsmaken voor de "nieuwe schepping" en de "nieuwe mens" in Christus.

Naar de door de mens uitgedachte maatstaven heeft God het heel slecht met de "oude schepping" voor. Want Hij neemt die "oude schepping" weg.

Naar Gods Norm is dit de mens tot zegen, want de HEERE stelt de nieuwe schepping daarvoor in de plaats.

Kata-ballo = nederwerping

Hoewel dit woord in onze vertaling stevast met grondleggen of met funderen vertaald is geworden, betekent het in feite: **nederwerping**.

Funderen of grondleggen is een ander Grieks woord, namelijk "**themelios**".

Als u teksten wilt nakijken:

Kata-ballo:

Mattheüs 13:35; 25:34; Lukas 11:50; Johannes 17:24; 2 Korinthe 4:9; Efeze 1:4; Hebreëën 4:3; 9:26; 11:11; 1 Petrus 1:20; Openbaring 12:10; 13:8; 17:8; Hebreëën 6:1 (leggende = kata ballo; fundament = themelios)

Themelios:

Lukas 6:48,49; 14:29; Romeinen 15:10; 1 Korinthe 3:10-12; Efeze 2:20; 1 Timotheüs 6:19; 2 Timotheüs 2:19; Hebreëën 1:10; 6:1; Openbaring 21:19

Deze nederwerping, waarover ons verteld wordt in Genesis 1:2, is dus een bewuste daad van God. De nederwerping van de wereld, namelijk de nederwerping van 2 hemelen en 1 aarde.

2 Petrus 3:5 e.v.:

Willens is dit de mens onbekend, willens houdt de mens deze waarheid in ongerechtigheid ten onder. Want dat de aarde tot woestheid, ledigheid en duisternis geworden is, wil men misschien nog wel geloven, maar dat de 2 hemelen óók tot woestheid, ledigheid, en duisternis zijn geworden, op grond van Gods oordeel, daar wil men niet aan.

Men wil niet geloven, dat ook de 2 hemelen vergaan zijn door water.

Namelijk de hemel van zon maan en sterren (dus alles buiten de dampkring) en de hemel waar de vogels in vliegen.

Genesis 1:14 e.v.:

Het blijkt dat de 2^e hemel leeg was, want de HEERE bekleedt hem (weer).

Pas bij het herstel van de schepping en pas op de 4^e dag, verscheen er (weer) zon, maan, en sterren.

En als u zult zeggen:

Maar er staat toch alleen maar dat de aarde woestheid, ledigheid en duisternis is geworden vanwege de verschijning van de afgrond?

Dan moet ik u zeggen dat, als de aarde tot woestheid, ledigheid en duisternis geworden is, en zij dus volgelopen is met water, dat dan de 2 hemelen ook volgelopen zijn met water.

Maar goed, terug naar deze woestheid, ledigheid en duisternis, is niet uit razer-nij ontstaan, maar is weloverwogen door de HEERE met meetlint en paslood tot stand gebracht werd. Want God had nog een plan met die nedergeworpen schepping.

Net zoals bij de doodsklap, die Mozes uitdeelde aan de Egyptenaar.

Een weloverwogen en beheerste doodsklap.

Want de definitieve afrekening met deze Egyptenaar is er pas op de Jongste Dag.

Deze wereld (= 2 hemelen en 1 aarde), is ooit nedergeworpen door God Zelf. Adam was daarvoor niet de aanleiding en ook de zondeval van Adam was niet de oorzaak. God maakte Zelf deze aarde tot woestheid, ledigheid en duisternis, vanwege de opstand van satan. (*Jesaja14:13 e.v.; Ezechiël 28*)

Dus nogmaals deze nederwerping werd niet veroorzaakt door Adam en Eva in de hof van Eden. Hoewel de mensheid zich hier wel graag op beroemt. Want als de punthoop in de wereld het resultaat zou zijn van de zondeval van Adam, dan zou dit de mens bijna tot een god maken. Ook hier vinden we de hoogmoedige gedachte van de mens, dat de mens in staat zou zijn, om het werk van God te kunnen verpesten.

Net zoals er Christenen zijn, die denken dat zij hun eigen wedergeboorte onge-daan zouden kunnen maken, door hun eigen zondige (en eventueel goddeloze) werken. Wedergeboorte is evenwel een werk, dat God aan de mens verricht heeft op grond van geloof in de HEERE Jezus Christus.

Wat een hoogmoed en wat een zelf overschatting van de mens.

Want de mens zegt daarmee, machtiger te zijn dan God Zelf.

Genesis 2:

Natuurlijk was die mens goed, maar dan alleen voor het door de HEERE gestel-de doel. Dat die mens zo goed was, dat hij in staat was om de gehele schepping te verzieken, is uiteraard een lachertje.

Het was eigenlijk volstrekt andersom.

Adam was geformeerd uit een wereld, die eerder gevallen was dan Adam.

1 Korinthe 15:47; Genesis 3:19:

De 1^e mens is nu eenmaal uit de aarde: aards.

Omdat Adam geformeerd werd uit een gevallen wereld, was het alleen nog wachten op het moment, wanneer ook Adam zou vallen.

Als je gemaakt bent van deeg van de vorige dag, dan kun je erop wachten dat je op een gegeven moment gaat "gisten".

De volgende vragen hadden zonder meer bij ons op moeten komen in verband met Genesis 1:

Waarom maakte de HEERE een hof, binnen de gehele Schepping?

Waarom moet Adam deze hof uitbreiden, uitbouwen, bewaren, en bewaken?

Is er dan vijandigheid buiten de hof?

Hoe komt het dat er een boom in de hof staat, die er eigenlijk niet behoort te staan?

Hoe komt het dat er een slang in de hof is, die vervolgens Eva verleidt, en die Adam doet zondigen? (1 *Timotheüs* 2:13; *Romeinen* 5:14)

:4 God heeft ons dus uitverkoren **in Christus**.

Niet van vóór de zondeval van Adam, maar al vóór de **nederwerping der wereld**. Die nederwerping der wereld, waarin de wereld tot woestheid, ledigheid en duisternis werd, is de eerste fase geweest van het totale herstelplan van God.

2 Korinthe 5:15:

Ook de eerste fase van **de verlossing van de mens**, begint bij **de dood van de "oude mens"**.

2 Korinthe 4:9-11:

En Paulus past de nederwerping van "het oude" ook op zichzelf toe: Vervolgd, doch niet daarin verlaten; nedergeworpen (= kata-ballo), doch niet verdorven; Altijd de doding van den Heere Jezus in het lichaam omdragende, opdat ook het leven van Jezus in ons lichaam zou geopenbaard worden. Want wij, die leven, worden altijd in den dood overgegeven om Jezus wil; opdat ook het leven van Jezus in ons sterfelijk vlees zou geopenbaard worden.

Genesis 1:2:

Dus de nederwerping van de oude schepping was de eerste fase van Gods

verlossingswerk met betrekking tot de nieuwe schepping. De eerste fase van Gods verlossingsplan, is de vernietiging van al "het oude". Het was de eerste stap op weg naar de zwangerschap van de wereld van de 7 dagen. Die wereld, waarin wij tot op vandaag leven. Een tot op zekere hoogte herstelde schepping, waar de nieuwe schepping uit tevoorschijn zal worden gebracht.

Jozua 6:1 e.v.; 2 Samuël 11:1 e.v.; 1 Koningen 6:34; Lukas 14:28; Mattheüs 7:24-27:

Pas na de dood werd de HEERE Jezus: **de Christus**.

Het plan was om, met beleid, deze eerste wereld neder te werpen en zo tot woestheid, ledigheid en duisternis te maken.

De 7 dagen die daarop volgen, zijn fasen in het totale herstelplan van God met deze schepping. De 7 dagen van Genesis, zijn dan ook typen van de 7 bedelingen, waarin God heel Zijn heilsplan volvoert.

- :4** Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de nederwerping der wereld, opdat....

De nederwerping van de wereld, is **dus de 1^e fase** in Gods verlossingsplan. En juist in verband daarmee, wordt de roeping en verkiezing van de gemeente genoemd. De hoogste roeping die een volk in Christus (namelijk de gemeente, het lichaam van Christus), zou ontvangen, **stond** al van **voor** de nederwerping der wereld **vast**.

Dus de val van de schepping ging volgens **Gods plan**.

De zondeval van Adam ging volgens **Gods plan**.

De 7 dagen, als uitbeelding van de verschillende huishoudingen, verlopen volgens **Gods plan**.

De HEERE wist, en dit werd ook gedemonstreerd, dat:

de natuurlijke mens niet in staat is om volgens zijn geweten (= Neshamah) te leven;

onder het menselijk bestuur het met de mens niet beter gaat;

onder de Bedeling der Belofte het met de mens ook niet beter gaat; en

onder de Bedeling der Wet blijkt het nog slechter met de mens gesteld te zijn, want niemand blijkt de wet te kunnen houden.

Maar ook dit was juist de bedoeling van Gods plan.

Namelijk: dat gezien zou kunnen worden, dat iemand die uit een nederge-
worpen Aarde is, **niet in staat is, om de wet te volbrengen.**

Naar menselijke normen kunnen we dit alles als mislukkingen beschou-
wen.

Maar daarom waren het nog geen mislukkingen, **naar Gods normen.**

De mens faalde wel, maar God faalde niet

Want al die bedelingen hebben een plaats in Gods heilsplan.

Ook na de opstanding van Christus, **verliep alles volgens Gods plan.**

Het Joodse volk mag dan na de opstanding de prediking over de Koning en
Zijn Koninkrijk der hemelen niet aanvaard hebben, waardoor het Konink-
rijk van de Messias voor het Joodse Volk is uitgesteld, maar **denk niet** dat
de HEERE daardoor Zijn plannen heeft moeten wijzigen.

Zo van:

Omdat de HEERE toch Zijn plannen heeft willen uitvoeren, is Hij ondanks
de afwijzing van het Joodse Volk niet bij de pakken neer gaan zitten, maar
heeft Hij toen maar de gemeente geroepen tot priesterlijk volk, Hem ten
eigendom.

:4 Onder andere dit vers zegt ons dan ook **dat dit juist niet het geval was.**

De verwerping van de Koning en zijn Koninkrijk maakte deel uit van Gods
plan. Gods plan hoefde **helemaal niet** veranderd, aangepast of aangevuld
te worden. De afwijzing van het Joodse Volk was volledig in overeenstem-
ming met Gods plan.

En zo wordt verklaard waarom, **juist in dit vers**, deze nederwerping ge-
noemd wordt. Want één van de hoogste doelstellingen die God heeft in
Zijn verlossingsplan, is inderdaad de verkiezing van de gemeente
De hoogste doelstelling, in de meest letterlijke zin, want geen mens wordt
zo verheven, als de zondaar die in deze bedeling tot geloof komt in de
HEERE Jezus Christus.

Want die zondaar is dan lid geworden van het Lichaam van Christus en
krijgt zo een positie in de hemel, in Christus, en is daar gezegend met elke
Geestelijke zegening in Christus. De roeping van de gemeente ligt dus bijna
op hetzelfde niveau als de roeping van de HEERE Jezus Christus Zelf.

Terwijl gelovigen **uit alle andere bedelingen** bestemd zijn voor **de nieuwe aarde**. Die hoge roeping van Christus en de gemeente **lag al vast** van **vóór** de nederwerping der wereld.

- :4** Het plan dat God had met betrekking tot de gemeente, namelijk **dat wij uitverkoren zijn in Christus**, lag al vast, van **vóór** de nederwerping der wereld. **Opdat**: Wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem, **in de Liefde**. Wij zijn dus uitverkoren, om heilig en onberispelijk te zijn voor Hem. Als God ons, gelovigen, uitverkoren heeft om heilig en onberispelijk te zijn voor Hem, dan zijn ze dus heilig en onberispelijk voor Hem. Er staat **niet** dat wij hier zelf aan moeten werken, maar Hij **ziet ons** heilig en onberispelijk, omdat **Hij** dit aan ons bewerkt. Dus ongeacht wat wij zelf zien, vinden, of voelen: **wij zijn heilig en onberispelijk, voor Hem, want daartoe heeft Hij ons uitverkoren.**

En dus nogmaals:

Niet op grond van enig goed werk onzerzijds.

Het enige, waarmee wij naar de HEERE toekwamen, was met een gelovig hart.

Omdat Christus nu in ons woont, zijn wij heilig en onberispelijk voor God.

Hij stelt ons heilig en onberispelijk voor Zich.

En dit lag al vast, voor de nederwerping der wereld.

Of we nu wel of niet heilig en onberispelijk zijn voor elkaar of voor de paus, heeft er niets mee te maken, **want we zijn heilig en onberispelijk voor Hem.**

Hij alleen maakt ons heilig en onberispelijk voor God.

Efeze 5:25:

Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad heeft, en Zichzelfen voor haar heeft overgegeven.

Dit is wat de HEERE Jezus Christus nu doet voor de gemeente, die Zijn Lichaam is. Dit mag niet verwonderlijk zijn, want voordat wij een werk doen, of enig werk doen ten behoeve van een ander, verzorgen wij, **als wij opstaan éérs**t ons eigen lichaam. En dat is wat de HEERE Jezus Christus nu ook, sinds Zijn Opstanding doet. Er staat namelijk, dat de HEERE Jezus Christus Zich voor Zijn eigen Lichaam heeft overgegeven, en uit het vervolg van het vers blijkt, dat de HEERE dit nog steeds doet.

Want:

Efeze 1:9; Efeze 5:26,27; Kolossenzen 1:22:

Opdat Hij haar (= de gemeente, het lichaam van Christus) heiligen zou, haar gereinigd hebbende (= haar reinigende) met het bad des waters, namelijk door het Woord.

Opdat Hij haar Zichzelf heerlijk zou voorstellen, een gemeente, die geen vlek of rimpel heeft, of iets dergelijks, maar dat zij zou **heilig zijn en onberispelijk**.

Dus Wie stelt ons Zich **heilig en onberispelijk** voor?

Juist, dit doet de HEERE Zelf.

Zeg dus niet dat dit mislukt is, omdat wij zien en vinden dat wijzelf **en zeker een andere gelovige**, niet heilig en onberispelijk zou zijn. Onze werken en onze manier van doen, hebben hier totaal niets mee te maken. Onze werken kunnen Gods plannen helemaal niet dwarsbomen of doen mislukken. Dit is al minstens 6000 jaar niet gebeurd.

En dat gebeurt nog steeds niet en zal ook nooit gebeuren.

Wij kunnen het werk Gods en de plannen en raadsbesluiten Gods niet dwarsbomen. In iedergeval niet naar Zijn maatstaven.

Op grond van Zijn Werk in ons en aan ons, stelt Hij ons heilig en onberispelijk voor Zich.

Deze zelfde gedachte wordt nog nadrukkelijker uiteengezet in de Hebreeënbrief. In die brief wordt ons Christus geschilderd als de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, Die **uitermate verhoogd** is aan de rechterhand Gods en Die gezeten is in de hemel, op de troon Zijner genade.

Daar doet Hij als onze Hogepriester, verzoening voor de zonden van Zijn eigen volk.

Dus: niet voor de zonden der wereld, want dat deed de HEERE Jezus in Zijn uitermate vernedering aan het kruis van Golgotha, waarbij er 2 moordenaars naast Hem hingen.

De ene aan Zijn linkerhand en de andere aan Zijn rechterhand.

Deze moordenaars zijn een type van de 2 stammen en van de 10 stammen. U weet vast, welke van deze 2 moordenaars een beroep deed op de genade Gods.

Omdat de HEERE Jezus Christus in Zijn opstanding tot Hogepriester gesteld is geworden, doet Hij verzoening voor de dagelijkse zonden van Zijn volk. Op grond daarvan staan wij, als zijnde Zijn volk, dan ook heilig en onberispelijk voor deze Hogepriester en voor God Zelf.

En aangezien de HEERE onze Hogepriester is, is Hij Degene, Die ons Zichzelf, heerlijk voorstelt. **Niet naar onze verdienste**, maar naar Zijn verdienstelijk Werk in ons en aan ons.

Als wij dan toch nog naar onszelf zien, en in het bijzonder naar een ander kijken, en vervolgens zeggen, dat er nog van alles aan die ander mankeert, dan kijken wij dus **volkomen verkeerd, omdat wij menselijke normen hanteren**.

Doordat wij in Christus zijn, en Christus in ons is, zijn we onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Zoals Hoofd en leden één en hetzelfde Lichaam zijn.

Omdat Christus heilig, uitverkoren, geroepen, volmaakt en onberispelijk is, zo zijn ook wij (**omdat wij in Hem zijn**), heilig, uitverkoren en geroepen.

:4 Dus de 1e Geestelijke zegening is:

Omdat Christus is uitverkoren, zijn wij op grond van geloof in Hem, met Christus uitverkoren van voor de nederwerping der wereld.

Met als doel, dat wij door Christus Zelf, heilig en onberispelijk gesteld worden voor God.

En vervolgens krijgen we de 2^e Geestelijke zegening:

:5 Die ons in liefde, tevoren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil.

:5 Die in liefde...

Dus niet door de wil en door de begeerte van het vlees.

Dus ook niet door onze eigen verdiensten of liefhebberijen.

Maar Die in liefde, en in de Geliefde.....

:5 Tevoren = Predestinatie = Voorbestemming
= Van tevoren is onze eindbestemming bepaald geworden

De eindbestemming van ons die, sinds de opstanding, in de HEERE Jezus Christus geloven en dus in Christus uitverkoren zijn van vóór de nederwerping der wereld, is, dat wij tot zonen zouden worden aangesteld.

“**Aanneming tot kinderen**” is absoluut onjuist.

Dit is geen vertaling van het Griekse woord: “*Huothesos*”

Door wedergeboorte, zijn wij **uit de Geest geboren**.

En wat uit de Geest geboren is, **is Geest**. (*Johannes 3:6*)

Wij zijn door geloof in de HEERE Jezus Christus, uit God geboren en we zijn daardoor de Goddelijke natuur deelachtig geworden

We **kunnen** dus **nooit** een aangenomen kind zijn.

Als je een kind van de Vader bent, namelijk als je door het Zaad van de Vader, namelijk als je verwekt bent door het Eeuwig Blijvende Woord van God, dan slaat het nergens op dat er daarna gezegd wordt, dat je een aangenomen kind van God de Vader bent.

Maar goed, hier gaat het niet over het feit dat wij kind van God zijn.

Het gaat hier over het feit dat het in Gods plan is opgenomen dat, nu wij kinderen Gods zijn, wij in de toekomst ook tot erfgenamen van God en tot mede-erfgenamen met Christus zouden worden aangesteld.

Niet kinderen, maar alleen volwassenen, worden aangesteld tot zoon en erfgenaam. Kinderen ontvangen pas de erfenis als ze meerderjarig en dus volwassen zijn geworden.

Elke gelovige in Christus is een kind van God, maar kan pas een volwaardige erfgenaam zijn, als hij een **zoon van God** is.

We worden volwassen, als de Vader Zijn kinderen door Zichzelf heeft mogen bouwen tot zonen. We worden niet eerder tot zoon aangesteld, dan bij de verlossing van ons lichaam, en bij onze openbaring voor de Rechterstoel van Christus.

Romeinen 8:14,15:

Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn **zonen Gods**.

Als wij uit de Geest van God geboren zijn, dan zijn we kinderen Gods en als wij door Diezelfde Geest van God geleid worden, zullen we tot zonen worden aangesteld.

Dat zegt het volgende vers dan ook:

Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid (= leven onder de Wet) wederom tot vreeze, maar gij hebt ontvangen den Geest der **zoonstelling** (= huothesos), door Welken wij roepen: Abba, Vader!

Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij (**nu nog**) kinderen (= teknon) Gods zijn. En indien wij kinderen (= teknon) zijn, zo zijn wij ook erfgenamen (= wij zullen erven). Erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; zo (= op voorwaarde) wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezès tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden.

Romeinen 8:22-30:

Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen als in barensnood is tot nu toe. En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de zoonstelling (= **huothesos**), namelijk de verlossing onzes lichaams.

(Dus bij de verlossing van ons lichaam worden wij van kind van God, gesteld tot zoon van God.)

Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid.

En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.

En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.

En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook **te voren** verordineerd, **den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn**, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt.

Galaten 4:1-7:

Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam (degene die zal erven) een kind (= **teknon**) is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij heer is van alles (= zal worden).

Zolang hij een kind is, behoort hij de opdrachten van de Vader, en van het rentmeesterschap waaronder hij gesteld is, uit te voeren zoals elke dienstknecht dit behoort te doen.

Maar hij is onder voogden en rentmeesters (= bedelingen), tot den tijd van den Vader te voren gesteld.

Alzo ook wij (= Joden), toen wij kinderen (= **teknon**) waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld (= wet)

Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon (= huos) uitzonden (= namelijk Zijn Kind, Die Hij in Zijn opstanding, aange-steld heeft tot Zoon), Die geworden uit een vrouw (= Maria, èn het Joodse volk), geworden onder de wet.

Opdat Hij degenen, die onder de Wet waren, verlossen zou.

En opdat wij de aanstelling tot zonen (= **huothesos**) verkrijgen zouden.

En overmits gij zonen (= huos) zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons (= **huos**) uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!

Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon (= huos); en indien gij een zoon (= **huos**) zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.

Elke gelovige in Christus (andere gelovigen bestaan er niet) is verlost van de wet en is dus geen slaaf meer, maar is een vrije.

Uit vrije wil zou hij nu de HEERE dienen onder het Nieuwe Verbond der genade.

Als een vrije, dient hij als een zoon te leven.
Hij dient te leven, in de richting van het zoonschap
Hij zou het beeld van Gods Geliefde Zoon gelijkvormig worden.

Efeze 4:13:

We zouden komen tot de Enigheid des geloofs en der kennis van de Zone Gods, en opwassen tot één volkomen Man, tot de mate van de grootte van de Volheid van Christus. Opdat wij niet meer kinderen zouden zijn, die nog zo heen en weer geslingerd worden door allerlei geestelijke leringen, door bedriegerijen der mensen, enz.

Het wordt ons zo gezegd, alsof we dit tijdens ons aardse leven al kunnen bereiken en in een bepaalde mate is dit ook zo.

Naarmate wij onszelf overgeven aan het Woord, en aan het werk, en aan de leiding van de Geest van Christus in ons, zullen wij opwassen tot één volkomen Man.

Aan de andere kant weten we, dat, zolang wij nog in het vlees zijn, we dit nooit ten volle zullen bereiken, want we worden ook nog (soms in mindere, en soms in meerdere mate) geleid door het vlees.

Pas bij de verlossing van ons lichaam vindt onze aanstelling tot zonen plaats.

:5 Die ons te voren verordineerd heeft tot zoonstelling (= **huothesos**), **door Jezus Christus, in (= eis = tot in) Zichzelf, naar het welbehagen van Zijn wil.**

:5 Onze zoonstelling is **door**, namelijk op grond van het feit, dat wij in Christus Jezus zijn. Maar ja, dit is uiteraard het geval met alles wat wij ontvangen hebben.

Vervolgens staat er, dat onze zoonstelling niet is **tot** Christus, maar **tot in**. Namelijk dat we volkomen verweven zal zijn met het Zoonschap van Christus.

We zijn Zijn mede-erfgenamen;

We zijn 1 plant met Hem geworden;

We zijn Zijn broederen;

We zijn Zijn Lichaam;

We zijn tot in (= eis) één Lichaam gedoopt (*1 Korinthe 12:13*)

We zouden ons hierbij eigenlijk af moeten vragen:

Waarom doet God dit eigenlijk?

Waarom verkiest God deze gelovige zondaren?

Waarom heeft God hen tevoren verordineerd tot zonen?

Wij, zondaren, geven er toch dagelijks blijk van, dat wij eigenlijk helemaal niet waardig zijn?

Toch heeft de HEERE ons tevoren verordineerd tot zonen.

:5 Nu, tot in Zichzelfen uiteraard!

Dit wil zeggen dat God Zichzelf hierin zou verheerlijken.

Niet de mens, ook niet de verlossing van de mens en ook niet de gelovige mens, staat centraal in Gods plan der verlossing, maar het gaat om Zijn eer, Zijn heerlijkheid en Zijn rehabilitatie. Hij werd voor leugenaar uitgemaakt, waardoor Hij Zijn schepselen verloor.

Door Zijn voorgenomen plannen (die Hij al gemaakt had voor de nederwerping der wereld) Zelf te vervullen, is Hij de grote overwinnaar omdat Hij wel degelijk trouw is aan Zijn Woord.

Het gaat niet om onze, maar het gaat om Zijn Verheerlijking!

Door ons te verkiezen, demonstreert de HEERE dan ook juist Zijn grote Liefde, en de overvloedige rijkom Zijner genade. (Efeze 2:7; 3:10)

Romeinen 1:25:

En Die God is dan ook te prijzen tot in der eeuwigheid.

:5 En dit naar het welbehagen van Zijn wil.

Paulus zegt hiermee:

Ik zou er nooit op gekomen zijn, en ik zou het ook nooit gedaan hebben, om zondaren, tot zonen en tot erfgenamen te stellen en hen volkomen te laten delen in alle zegeningen en in alle heerlijkheden van Christus.

Maar ja, het is nu eenmaal Gods wil en het is naar Gods welbehagen.

Dus als je commentaar hebt op hetgeen ik hier van Godswege bekendmaak, dan moet je bij de HEERE Zelf zijn. Want:

:6 Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde.

- :6** Het gaat om de genade van God.
Die zo overweldigend groot is;
die zo heerlijk is;
die het zo waard is om geroemd en geprezen te worden!

Wat is de reden of waarom wordt de heerlijkheid van Zijn genade geroemd?
Nu, de reden is, dat God de van nature reddeloos verloren zondaar uitverkiest, tot Zich roept en hem voorbestemt tot zoonstelling, zonder dat deze zondaar daar iets tegenover kan stellen.

Dat het alleen uit de rijkdom van Gods genade is, wordt steeds herhaald:
Namelijk: in Christus en uit Christus en tot Christus en tot in Christus en door Christus, enz, enz, enz.

- :6 En waarom?**
Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade!

Let wel: alles wat ons hier volgens de Efezebrief door genade, in de hemel en in Christus geschonken is, was helemaal niet nodig geweest in verband met ons behoud. We zouden tevreden geweest zijn met een herstel van de positie in Adam, zoals die was in de hof van Eden, vóór de val.

Maar wij ontvangen overstelpend veel meer dan dat er maar in onze gedachten zou zijn opgekomen!! God geeft ons een positie en een heerlijkheid, die vèr boven die van Adam uitgaat. In Christus, in de laatste Adam, hebben wij een positie ontvangen in de hemel en zijn we met Christus aangesteld tot erfgenamen van de gehele schepping.

Wij: dit geldt alleen voor degenen, die op grond van geloof in de opstanding van de HEERE Jezus Christus, in deze bedeling leven.

Wij zijn aangesteld tot zonen: **tot prijs der heerlijkheid Zijner genade.**

Namelijk die genade, met welke Hij ons begenadigd heeft in de Geliefde Zoon.

En dit is dan ook de 3^e Geestelijke zegening:

Hij heeft ons begenadigd in de Geliefde

En dat is niet zomaar iets, want:

DOOR GENADE, hebben we genade en vrede ontvangen van God...

DOOR GENADE, is God ook onze Vader geworden...

DOOR GENADE, hebben we elke Geestelijke zegening ontvangen in de hemel...

DOOR GENADE, zijn we uitverkoren...

DOOR GENADE, zijn wij geroepen...

DOOR GENADE, stelt God ons heilig en onberispelijk voor Zich...

DOOR GENADE, zullen wij de aanstelling tot zonen verkrijgen...

Al deze genadegiften, waarmee Hij ons begenadigd heeft, zijn alleen IN Gods Geliefde Zoon.

In de Zoon Zijner Liefde, begenadigt Hij ons nog steeds.

We zouden in de praktijk van ons leven, dan ook daaruit leven.

Vrij van de wet en dus levend onder het Nieuwe Verbond, uit Zijn genade, vrede, vergeving, verlossing, verzoening, eeniging, heiliging, roeping, zoonstelling, enz.

En, mocht ik u er nog niet eerder op gewezen hebben:

GENADE, is onverdiende gunst...

GENADE, wordt alleen gegeven aan hen, die veroordeelde misdadigers zijn...

GENADE, kunnen we alleen accepteren als we schuld bekennen...

Mensen die onder de wet leven, beschouwen zichzelf meestal niet als misdadigers.

In de praktijk doen zij dan ook geen enkel beroep op de genade Gods.

Zij proberen zich te rechtvaardigen door een leven onder de wet en slaan zichzelf daarbij veelal op de borst, omdat zij niet zo slecht zijn als de anderen.

Vele Christenen uit zware geloofsrichtingen, zeggen wel van zichzelf dat zij zondaren zijn, maar zij geloven er eigenlijk niets van. Zij mogen dan niet op een podium staan, omdat zij zichzelf niet op de borst slaan, maar een schavot is ook een podium hoor!

Daar blijven zij wel degelijk op staan. Hoewel zij zouden moeten geloven, dat zij voor God geen zondaren meer zijn, maar dat zij, in Christus, volmaakt, heilig en onberispelijk zijn, en dat zij vrije toegang hebben tot de genadetroon.

Titus 2:11:

Want de zaligmakende genade Gods, is verschenen aan alle mensen.

Daarom laten wij ons door die zaligmakende genade Gods ook onderwijzen. En dus hebben wij eerst schuld bekend en vervolgens hebben wij deze door God aangeboden genade met beide handen aangegrepen. Vervolgens zouden wij, ook in de praktijk, leven uit de rijkdom van Gods genade.

Vervolgens krijgen we de 4^e zegening, namelijk:

- :7 In welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner Genade.
- :8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid.

- :7 In welke, namelijk in de Geliefde, namelijk in de Zone Davids.

IN HEM, zijn wij begenadigd!

IN HEM, hebben wij de verlossing!

Omdat de Schrift dit zegt, geloven wij dit.

Ongeacht wat wij voelen en ongeacht onze eigen negatieve ervaringen.

In Hem hebben wij de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden naar de rijkdom Zijner genade.

Die verlossing bestaat daaruit, **dat al onze misdaden, ons vergeven zijn.**

Deze verlossing heeft hier weliswaar te maken met onze misdaden uit het verleden, maar dat neemt niet weg, dat wij ook verlost zijn van de misdaden die wij in het heden doen, en ook van die misdaden die wij nog doen zullen.

- :7 In welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, **namelijk** de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade.

Door Zijn bloed, = door Zijn Leven; door Zijn actieve Leven

Misdaden vergeven = inclusief onze zondenatuur

- :8 Met welke Hij overvloedig is geweest over ons in alle wijsheid en voorzichtigheid.
- :8 Genade : die tot lof en heerlijkheid is van Zijn genade

: en die ons tot rijkdom is
: en waarmede Hij overvloedig is geweest over ons

In alle Wijsheid = Wijsheid heeft te maken met Gods handelen, in verband met de gemeente
de wijsheid Gods heeft namelijk te maken met de Verborgenheid (1 Korinthe 2:7)
De Verborgenheid heeft te maken met de tijd, die ligt tussen de eerste komst, en de wederkomst van Christus
de wijsheid Gods is synoniem aan de Verborgenheid van God
de Verborgenheid is weer synoniem aan het plan wat God in onze dagen aan de gemeente volvoert

Efeze 2:7:

Het doel van de gemeente:

Zij is tot een betoning van de uitnemende rijkdom Zijner genade: *Efeze 3:10*

De Gemeente is geroepen, om de veelkleurige wijsheid Gods bekend te maken:

Efeze 3:2 en 9

De Gemeente leeft in de Bedeling der Genade Gods: In de Bedeling der Verborgenheid

Dus genade, wijsheid en verborgenheid zijn de kenmerken, van deze bedeling.

Voorzichtigheid = voorzienigheid; vóórzicht; inzicht; vooruitzicht

God heeft voorzien dat er geen enkele andere manier was om ons te kunnen rechtvaardigen, dan door genade
onze aanstelling tot zonen, heeft te maken met Gods wijsheid

En vervolgens krijgen we de 5^e Geestelijke zegening:

- :9 Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelven.

- :9 Niet "Zijn wil", want die maakt de HEERE bekend aan heel de wereld.
Maar het gaat om deze 5^e Geestelijke zegening, die van de "Verborgenheid van Zijn wil".

Dus gaat ook deze Geestelijke zegening over allen, die deel uitmaken van de gemeente, het Lichaam van Christus.

De gemeente is op de hoogte gesteld van de verborgenheid van Gods wil.

Deze wil van God, die in het verleden niet geopenbaard is geworden.

Dat kon ook niet, want toen was de gemeente er nog niet.

Deze wil van God, is dan ook in het verleden verborgen gebleven.

Deze raadselen in het Oude Testament, worden nu bekend gemaakt aan de gemeente.

Vele leden van de gemeente kennen de Verborgenheid van Gods wil niet.

En willen die ook niet kennen.

Maar goed, wij willen de Verborgenheid van Gods wil wèl leren kennen.

Zo wordt dus al hetgeen, wat in het verleden, onder het Oude Verbond nog verborgen was, in deze Bedeling der Verborgenheid aan ons geopenbaard.

Mozes zei al, dat de verborgen dingen voor onze God zijn, en de geopenbaarde dingen zouden voor het volk Israël zijn.

Deuteronomium 29:29:

De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

Die verborgen dingen zijn dan ook sinds de opstanding van Christus geopenbaard aan de gemeente, het Lichaam van Christus.

Aan de zonen en erfgenamen in Christus.

Dit heeft God niet gedaan naar óns welbehagen, maar naar **het welbehagen van Zijn wil**.

:1 **door de wil van God**

:6 **naar het welbehagen van Zijn wil**

:9 **naar Zijn wil,**

naar Zijn welbehagen, en

naar hetgeen Hij voorgenomen had in Zichzelf

Het stond vast, **vóór** de nederwerping der wereld, dat wij waren uitverkoren in Christus.

Het stond **vóór** de nederwerping der wereld vast, dat het volk Israël de

Messias zou verwerpen, waardoor het Lam Gods geslacht zou worden. Het stond dus vast, dat God daarom eerst een volk zou verzamelen voor Zijn Naam, en dat Hij pas daarna de vervallen hut van David zal oprichten. (*Handelingen 15:14-16*)

Dit alles in overeenstemming met **hetgeen Hij voorgenomen had in Zich-zelf**.

Dit mag dan in het Oude Testament, op verborgen, op cryptische, op typologische wijze beschreven zijn, onder het Nieuwe Verbond is de bedekking eraf gegaan en heeft God de Verborgenheid van Zijn wil aan ons geopenbaard, en bekendgemaakt. Dat moet ook wel, want de Verborgenheid van Gods wil heeft juist betrekking op de gemeente en dus op allen, die deel hebben aan de Bedeling der Verborgenheid.

De 5° Geestelijke zegening:

God heeft ons bekendgemaakt de verborgenheid van Zijn wil.

Bijvoorbeeld die uit *Genesis 2 en Efeze 5:32*.

En daarbij horend de:

De 6° Geestelijke zegening:

Om TOT IN de Bedeling van de Volheid der tijden, wederom alles tot 1 te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is, en dat op de aarde is.

We gaan nu niet op de verschillende bedelingen in. Als we maar weten, dat er 7 verschillende bedelingen zijn, zoals er 7 verschillende dagen in Genesis bestaan in verband met de schepping van de 7 dagen. Gods handelen was elke dag anders, hoewel dit alles deel uitmaakte van één geheel.

Daarom beperken we ons nu slechts tot de hier genoemde bedelingen.

Om een voorbeeld te geven:

Handelingen 15:14-16

Simeon (uit Lukas 2:29 e.v.) heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk aan te nemen **voor** Zijn Naam. En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is: Na dezen, zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die

vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten.

Dus eerst:

De gemeente tot "1" vergaderen in Christus, en in de hemel.

Dit in de Bedeling der Verborgenschap, danwel in de Bedeling der Genade Gods.

En vervolgens:

Alles tot "1" vergaderen in Christus, op aarde.

Beginnende bij het volk Israel en vervolgens de andere volkeren.

Dit vindt plaats in de volgende bedeling, de Bedeling van de Volheid der tijden.

Dit is wat vers 9 en vers 10 zeggen:

:10 Tot in (= eis).

Tot en met; inclusief

Dus de Verborgenschap van Gods wil heeft te maken met Zijn werkzaamheden in deze Bedeling der Genade Gods tot en met de Bedeling van de Volheid der Tijden.

Vandaag aan de dag leven wij dus in de Bedeling der Genade, danwel in de Bedeling der Verborgenschap. (*Efeze 3:2 en 9*) De Bedeling van de Volheid der tijden komt na onze Bedeling en ligt dus nog in de toekomst. In deze 2 opeenvolgende bedelingen zal alles tot "1" vergaderd worden in Christus.

Het alles tot "1" vergaderen in Christus spreekt dus niet over die periode waarin satan 1000 jaar gebonden is en denk daarbij ook niet, dat het zou gaan over hetgeen er na de Jongste Dag is Want in die beide tijden **is alles tot 1 vergaderd in Christus.**

Dat is wat hier ook staat.

God maakt de Verborgenschap van Zijn wil bekend in onze bedeling en in de bedeling die na de onze komt. De periode die deze twee bedelingen gezamenlijk vormen, wordt "De Verborgenschap" genoemd.

De "Verborgenschap van Gods wil" is, dat God, gedurende deze tijd van "De Verborgenschap", in de eerste plaats alles wat in de hemel is onder Eén Hoofd tot één vergadert. Vervolgens zal Hij alles wat op aarde is onder Eén Hoofd stellen en samenbrengen.

En ook de manier waarop de HEERE dit doet, is aan ons geopenbaard.
Deze Verborgtheid van Zijn wil, heeft de HEERE ons bekend gemaakt.

Zeker met betrekking tot de **Bedeling der Verborgtheid**, waarin de gemeente verzameld wordt, is dit opgeschreven in het Woord van God. Wel op zo'n cryptische wijze, dat de profeten zelf naarstiglijk onderzocht hebben, wat de HEERE met deze door Hem gesproken en door hen opgeschreven woorden nu eigenlijk bedoelde. En zij hebben het niet verstaan. Maar wij, die de eerstelingen des Geestes zijn, verstaan wel. Wij hebben de Geest van God ontvangen en Die openbaart ons al de Verborgtheden. Gods Geest openbaart ons en maakt ons bekend de "Verborgtheden van Zijn wil".

Een voorbeeld hiervan vinden we in Efeze 5:30-32, verwijzend naar Genesis 2:24, en we zullen zo nog enkele voorbeelden onder de aandacht brengen.

Maar we gaan eerst naar de 6° Geestelijke zegening:

- :11** In Hem, in welken wij ook een erfdeel geworden zijn, wij, die te voren verordineerd waren naar het voornemen Desgenen, Die alle dingen werkt naar den raad van Zijn wil;

- :11** Na eerst even genoemd te hebben, dat in de volgende bedeling alles tot één vergaderd wordt in Christus, wordt de draad weer opgepakt bij het feit dat eerst de Gemeente, het lichaam van Christus, tot Eén vergaderd zal worden, in Christus en in de hemel.

Er zijn vertalingen die zeggen:

In Welke wij ook het Erfdeel **ontvangen hebben**.

Dit is wat voorbarig, want wij ontvangen pas ons erfdeel in Efeze 1:13 en 14, want pas daar wordt ons gezegd, dat **ook** wij een erfdeel ontvangen zullen.

Maar hier gaat het over het feit, dat wij **erfdeel gewórden zijn**.

Wij zijn namelijk het erfdeel, de erfenis, het loon, wat Christus ontvangen heeft. Wij zijn Zijn erfenis, als resultaat van Zijn Werk.

Er staat eigenlijk: **Tot erfdeel genomen zijn.**
Wij zijn dus door Hem tot Zijn erfenis genomen.
Wij zijn door Hem tot Zijn erfenis geworden.
Wij zijn het loon, namelijk de erfenis van Christus.
Daar komen we straks nog op terug.

Het is deze Geestelijke zegening:

Dat wij, als zijnde Zijn erfdeel, dan ook **door Hem** bewaard worden.
Hij bewaart ons en Hij waakt over ons met geheel Zijn Leven.
Hij bewaart niet alleen ons, **als zijnde** Zijn erfenis, maar Hij bewaart ons ook voor onze erfenis.

1 Petrus 1:3-5-16:

Geloofd (= gezegend) zij de God en Vader van onzen HEERE Jezus Christus, Die naar Zijn grote barmhartigheid ons heeft wedergeboren, tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden (= van tussen de overige doden uit). Tot een onverderfelijke, en onbevlekkelijke, en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen bewaard is voor u. U, die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.

Zowel wij, alsook onze erfenis zullen bewaard worden door de HEERE Jezus Christus.

- :12** Opdat wij zouden zijn tot prijs Zijner Heerlijkheid, wij, die eerst in Christus gehoopt hebben.

- :12** **Wij zijn tot prijs van Zijn Heerlijkheid.**
Wij zijn het loon en het resultaat van Zijn arbeid.
Christus ontvangt ons, als Zijn loon.

En om het plaatje eerst maar even compleet te maken, staat er vervolgens:
In Welken ook gij zijt, nadat gij het Woord der Waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte;

:12 Dus: **opdat wij** (= gelovigen uit **de Joden**)
en in Welken **ook gij** (= gelovigen uit **de Heidenen**) (:13)

Dus beide categorieën, namelijk gelovigen uit de Joden en gelovigen uit de Heidenen, zijn of worden **in onze Bedeling**, tot Eén gemaakt in Christus. Zie verder in Efeze 2 en in Efeze 3.

Beide categorieën gelovigen in Christus maken nu deel uit van Eén en hetzelfde Lichaam. Het bijzondere daarbij is, dat zij samen tot erfdeel geworden zijn van Christus.

Dat is opmerkelijk, want in de Schrift werd aanvankelijk geleerd, dat het volk Israël, het erfdeel des HEEREN was.

Israël was, temidden van de andere volkeren, het speciale volk van God, met betrekking tot de Aarde.

Om tot **blijvend erfdeel des HEEREN te zijn**, houdt onherroepelijk in, dat de dood van de Erflater hieraan vooraf is gegaan. Je kunt pas erfgenaam zijn van de erfenis, als je gelooft dat de Erflater gestorven is.

Dit betekent dat het volk Israël pas na geloof in de opstanding van de Christus, werkelijk tot erfdeel des HEEREN kan zijn. Aangezien het volk Israël, vanwege haar ongelof, nog steeds geen erfdeel op aarde des HEEREN is, wacht dit dus nog tot de toekomst. Namelijk wanneer het volk Israël wedergeboren zal zijn. Wanneer het Nieuwe Verbond dus ook voor het volk Israël toegepast kan worden.

Het is dus zo dat, door het uitblijven van de bekering van het volk Israël, een ieder die in deze bedeling de HEERE Jezus Christus wel aangenomen zal hebben, en dus op grond van geloof kind van God geworden is, **Erfdeel des HEEREN geworden is**. Gelovigen uit Joden en uit de heidenen, zijn nu het erfdeel des HEEREN.

Want de belofte over het erfdeel des HEEREN, die in het verleden aan Israël gedaan was, wordt nu, door het ongelof van het volk Israël, **eerst** toegepast op de gemeente, het Lichaam van Christus. Alleen wel op een hoger, Geestelijk, hemels, onzienlijk niveau.

Op Joden en heidenen, die wèl tot geloof zijn gekomen in de HEERE Jezus Christus en die dus onder Eén Hoofd samengebracht worden.

Zij zijn geen Erfdeel des HEEREN met betrekking tot de aarde, maar zij zijn Erfdeel des HEEREN met betrekking tot de hemel.

De belofte om tot erfdeel des HEEREN te zijn met betrekking tot de aarde, ligt nog steeds gereed voor het volk Israël. Maar uiteraard na haar wedergeboorte en dit is dus na de 70^e week van Daniel.

Dit klopt precies, want de HEERE had dit via Mozes al aangekondigd!

En om nu nog even in te gaan op de:

dat hij ons bekend gemaakt heeft de Verborgenheid van Gods wil

Deuteronomium 29:29:

De verborgene dingen zijn voor den HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden dezer wet.

De verborgene (= Geestelijke, hemelse, onzienlijke) dingen zijn voor den HEERE, onze God. De gemeente, het Lichaam van Christus, is bestemd voor God en voor de hemel. Dit is ons (en niet aan Israël) geopenbaard geworden in de 5^e Geestelijke zegening.

De geopenbaarde (= zienlijke, aardse) dingen, zijn voor ons en voor onze kinderen. Het volk Israël zal bestemd zijn voor God en voor de aarde.

In overeenstemming met heel de onderwijzing en de wil en het raadsbesluit Gods.

:12 En het "tot erfdeel des HEEREN zijn", wordt in onze Bedeling der Verborgenheid, dus **eerst** op het hoogste niveau van toepassing gebracht op de gemeente, het Lichaam van Christus

In Hem, in Welken wij **ook** erfdeel geworden zijn. Dit "**ook**" wijst dan terug naar het feit, dat het volk Israël in het verleden het erfdeel des HEEREN **was**.

Maar door het verwerpen van haar Man, op Golgotha, kwam hier een einde aan.

Sindsdien zijn dus **ook** wij erfdeel des HEEREN geworden.

In de toekomst zal het volk Israël **ook weer** erfdeel des HEEREN zijn.

Dus het **1^e erfdeel des HEEREN** is **nu** de gemeente, namelijk Zijn Lichaam.

Het **2^e erfdeel des HEEREN**, is **straks** het volk Israël, als zijnde Zijn vrouw.

Maar let wel:

Dit nu 1^e erfdeel des HEEREN, namelijk de gemeente, het Lichaam van Christus, bestaat uit gelovigen uit de heidenen en uit gelovigen uit de Joden. Danwel gelovigen uit de 10 stammen en gelovigen uit de 2 stammen en gelovigen uit de overige volkeren.

:12 Wij, die eerst in Christus gehoopt hebben...

In de toekomst zal ook Israël en vervolgens de rest van de volkeren, in Christus hopen.

Hopen = zeker weten (= geloven, vertrouwen).

Om nu even in te gaan op het feit, dat dit in het Oude Testament al vermeld stond, maar op een verborgen wijze, namelijk:

Handelingen 15:14 e.v.; Lukas 2:30 e.v.:

Want niet het volk Israël zal in deze tijd het erfdeel des HEEREN zijn, maar er worden, door de HEERE, nu eerst gelovigen uit Joden en uit heidenen verzameld worden, tot Zijn Persoonlijk erfdeel. Daarom heten zij gezamenlijk dan ook "de gemeente" (= Ek-clesia). Dit betekent namelijk: Uitgeroepen.

Want zij zijn: **uit geroepen, uit.....**

En nadat de HEERE eerst **dit erfdeel voor Zijn Naam** verzameld heeft, verzamelt Hij Zich in de toekomst **ook een erfdeel** uit de vervallen hut van David, **voor Zijn Naam**.

Jesaja 40 en Jesaja 62:

Hier vinden we op profetische wijze, de intieme relatie beschreven tussen 2 volken, die beide (maar dan wel op verschillende niveaus), het erfdeel des HEEREN zijn.

Onder het Oude Verbond was dit een verborgenheid.

Ook de profeet Jesaja zelf zal deze uitspraken toen niet hebben begrepen.

Maar door de Geest van God wordt ons de betekenis van Oud Testamentische profetieën geopenbaard, waarin gezegd wordt, dat de gemeente het hoogste erfdeel des HEEREN is.

Het 1^e en hoogste Erfdeel en loon van Christus, is Zijn Lichaam.

Bij de wedergeboorte van het volk Israël zal ook zij tot erfdeel des HEEREN aangewezen worden, namelijk als **Zijn vrouw**.

Uiteraard is deze relatie er tot op heden **nog niet**.

Het natuurlijke volk Israël is op grond van haar ongeloof en haar verwerping van de Messias, tot op heden Lo-Ammi, Lo-Ruchama, namelijk niet Gods volk en niet bemind. Want als je je Man vermoordt en nog steeds niet in geloof tot die verrezen Man wederkeert, dan kun je onmogelijk het erfdeel des HEEREN zijn, hoewel je daartoe bestemd bent.

Pas na haar wedergeboorte (aan het einde van de 70^e week van Daniël), zal dit plaatsvinden.

Jesaja 40:10:

Hier wordt gezegd, dat als de Messias op aarde wederkomt, dat Hij dan Zijn loon bij Zich zal hebben.

Deze tekst had weggelaten kunnen worden, zonder dat je er maar iets van gemerkt had.

Op verborgen wijze wordt hier melding gemaakt van het werk van de HEERE Jezus Christus, in de periode van Zijn verberging voor Israël en de wereld. In deze Bedeling der Verborgenschap, waarin de verborgene dingen zijn voor de HEERE onze God (Deuteronomium 29:29), verzamelt de HEERE Zich namelijk een Eigen volk. Dat volk, waarmee de HEERE Zich straks zal openbaren aan Israël, is Zijn loon. Dat volk is Zijn hemels erfdeel.

Zonder het Licht van het Nieuwe Testament hadden we van dit vers niets begrepen. Met welk Loon komt de HEERE dan, wat het resultaat is van Zijn eigen arbeid? Welk werk heeft de HEERE dan verricht in de periode van Zijn Verborgenschap?

We hadden net zo min begrepen, wat het betekent, dat er een Priestervolk verbonden is met de Ark des Verbonds, terwijl het volk Israël pas na 2000 de Ark des Verbonds kan naderen. Wie zijn die priesters dan, die wel innig verbonden zijn met de Troon der Genade?

We hadden net zo min begrepen wat die honing betekent, die tussen de beide helften van de door Simson verscheurde leeuw te vinden is.

Dus als je niet begrijpt, wie of wat Zijn arbeidsloon is, dan lees je er al gauw in, dat de HEERE straks komt met het loon, dat Hij dan zal uitbetalen aan degenen die wat verdiend zouden hebben.

U ziet, hoe egocentrisch wij dus denken, want er staat niet: **hun** of **ons** loon. Maar er staat: **Zijn** loon is bij Hem.

Jesaja 62:5:

Nog een bekendmaking van de Verborgenheid van Zijn wil.

Deze erfdelen des HEEREN, beschrijven hier hun afkomst en hun onderlinge positie. Zij beschrijven in welke relatie zij nu tot elkaar staan, namelijk **Christus en Zijn vrouw.**

Die een Jonkvrouw trouwt

Wedergeboren vrouw

= volk Israël

Zullen u trouwen

Is vrolijk over de Bruid

Zal over u vrolijk zijn

Jongeling

Wedergeboren Man

= Christus en de gemeente

Uw kinderen

(uit u geboren, zonder dat u dit wist)

Bruidegom

(= Christus en Zijn Lichaam)

Uw God

Jesaja 62:11 en 12:

Zegt aan de dochter van Sion:

Zie, uw Heil komt

Zijn loon is met Hem

Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht

En zij (dochteren Sions) zullen hen (= De gemeente, het Lichaam van Christus) noemen: het heilige volk, de verlost des HEEREN.

En gij (dochter Sions) zal straks door de gemeente genoemd worden: de gezochte, de stad die niet verlaten is.

Openbaring 19:7 en 9:

Daar zal de toekomstige verbintenis plaatsvinden tussen de HEERE en Zijn vrouw Israël. De HEERE, samen met de leden van Zijn Lichaam (de gemeente) zal haar Man zal zijn. De HEERE Jezus Christus en de leden van Zijn Lichaam zijn dus de bruidegom.

Het wedergeboren Israël, als de bruid, zal straks dus trouwen met haar eigen kinderen. Want de bruidegom wordt namelijk gevormd door die kinderen, die op één of andere wijze hun oorsprong hebben uit Israël.

De bruidegom, Christus en Zijn lichaam, is namelijk die volkomen Man uit Efeze 4:13.

De Gemeente is het 1e loon, het 1e erfdeel des HEEREN.
Het 1e erfdeel des HEEREN, is Zijn Eigen Lichaam, de gemeente.
Het volgende erfdeel des HEEREN, is Zijn bruid, het wedergeboren volk Israël.
Daarover zullen we het later nog eens hebben.

:13 In Welken ook gij zijt, nadat gij het Woord der Waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte.

:13 De 7^e Geestelijke zegening:

Die we vinden in de **hoofdzin** van dit vers:

**In welken ook gij zijt verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte.
Wie zijn verzegeld geworden met de Heilige Geest?**

Gij (= wij gelovigen uit de heidenen), samen met die "wij" (= gelovigen uit de Joden in vers 12), dus alle heiligen en gelovigen in Christus zijn verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte.

Wanneer?

Nu, toen wij het Woord der Waarheid, namelijk het Evangelie onzer Zaligheid gehoord, en geloofd hebben natuurlijk.

Dit geldt dus voor een ieder, die tot geloof komt in de HEERE Jezus Christus.
Het Woord der Waarheid is namelijk het Getuigenis van Christus.

De HEERE Jezus Christus is het Onderwerp van het Evangelie onzer Zaligheid.
Als wij het Woord der Waarheid horen en geloven, dan zijn wij verzegeld geworden met de Beloofde Heilige Geest.

Dus iemand, die tot geloof komt in de HEERE, hoeft niet te wachten op de Heilige Geest.

Want een ieder die het Evangelie hoort en het vervolgens gelooft, die is vanaf dat moment verzegeld geworden met de Heilige Geest der belofte.

Op grond van geloof in het Woord der Waarheid, ontvangt men direct en op datzelfde moment Gods Heilige Geest.

Verzegelen = bekrachtigen, waarmerken, het zegel, het waarmerk van de gemachtigde wordt erop gedrukt

= Geeft de garantie dat het verzegelde te Zijner tijd zal geopenbaard worden

Tevens is het de garantie, dat het tot die tijd verzegeld, verborgen en geheim blijft

Romeinen 8:23:

En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes zijn, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanstelling tot zonen, namelijk de verlossing onzes lichaams.

Efeze 4:30; (1 Thessalonicenzen 5:19: blust de Geest niet uit)

En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.

Daarbij is het uiteraard niet de gedachte, dat wij verzegeld zijn met de Heilige Geest tot aan een bepaald moment, omdat deze verzegeling als onderpand, dan weer van ons zou worden weggenomen.

Neen, deze verzegeling, als onderpand, is de garantie dat wij de rest ook ontvangen. Want wij hebben namelijk voor eeuwig en altoos de Heilige Geest ontvangen.

Johannes 14:16:

Opdat de Trooster (= De Heilige Geest) in u blijve tot in der Eeuwigheid

Johannes 15:11:

Opdat Mijn blijdschap (= vrucht van de Geest) in u blijve.

Want:

:14 Die het onderpand is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing (van ons lichaam), tot prijs Zijner heerlijkheid.

:14 *2 Korinthe 1:20-22:*

Want zovele beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons.

Maar Die ons met u **bevestigt** in Christus, en Die ons **gezalfd** heeft, is God; Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten **gegeven**.

2 Korinthe 5:4 en 5:

Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nadeemaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.

Die ons nu tot ditzelfde bereid (= bepaald, en daartoe geroepen) heeft, is God, Die ons ook het **onderpand** des Geestes gegeven heeft.

Efeze 1:14:

Die het **onderpand** is van onze erfenis, tot de verkregene verlossing, tot prijs Zijner heerlijkheid.

- :14** Wij hebben de beloofde Heilige Geest ontvangen, als onderpand, als voorschot van onze erfenis. Hier wordt gesproken over de beloofde erfenis die wij ontvangen, bij de verlossing van ons lichaam

Efeze 1:11:

Daar werd nog gezegd, dat de HEERE Jezus Christus, ons geërfd heeft. Maar Hij ontvangt Zijn erfenis (= de gemeente) pas bij Zijn wederkomst. En dus ontvangen wij onze erfenis ook niet eerder dan bij Zijn wederkomst. En zoals de HEERE nu reeds een deel (= voorschot) ontvangen heeft van Zijn erfenis, zo hebben ook wij reeds het voorschot ontvangen op onze erfenis.

We zijn uit de Geest geboren. En al wat uit de Geest geboren is, is Geest.

En Die Geest leidt ons, **nu**, naar onze aanstelling tot zonen.

Die Geest is als het ware de garantie dat wij deze aanstelling tot zonen dan ook zullen verkrijgen, **bij de verlossing van ons lichaam**.

En het voorschot op de erfenis, houdt dus op een "Voorschot" te zijn, als je de volledige erfenis in ontvangst genomen hebt. Ons aardse lichaam is nog de verandering voor het ontvangen van onze beloofde erfenis en zoonstelling. Wij verwachten dan ook te ontvangen een Geestelijk, verheerlijkt, onzienlijk lichaam, bij de verlossing van ons stoffelijk, zienlijk, tijdelijk, aardse lichaam.

- :14** En **waarom** is dit allemaal?

Tot prijs Zijner Heerlijkheid.

Tot eer en Verheerlijking van Zijn Heerlijke Naam.

Daarover spreekt het vervolg van dit hoofdstuk:
over Zijn verdienstelijk werk
over de hoop van Zijn roeping
over de rijkdom van Zijn heerlijkheid
over de uitnemende grootheid Zijner kracht
over de sterkte Zijner macht

Deze 7 Geestelijke zegeningen mogen wij dan ontvangen hebben, maar die hebben wij niet ontvangen door enige verdienste onzerzijds.

Deze 7 Geestelijke zegeningen hebben wij alleen ontvangen in de hemel **in Christus**.
Uit de Rijkdom Zijner Genade!

Uitverkoren in Christus van voor de Nederwerping der Wereld	(:4)
Verordineerd tot zoonstelling	(:5)
Begenadigd in de Geliefde	(:6)
Verlost van de zonden en de vergeving der misdaden	(:7)
Op de hoogte gebracht van De Verborgenheid	(:9)
Erfdeel geworden van Christus	(:11)
Verzegeld met de Heilige Geest totdat ook wij de erfenis zullen ontvangen	(:13)

DOOR GENADE, heeft God ons in Christus, uitverkoren en geroepen
DOOR GENADE, zijn we verordineerd tot zoonstelling
DOOR GENADE, zijn we begenadigd in de Geliefde
DOOR GENADE, hebben we de vergeving der misdaden
DOOR GENADE, stelt God ons rein, heilig en onberispelijk voor Zich
DOOR GENADE, openbaart God ons de verborgenheid van Zijn wil
DOOR GENADE, zijn wij het Erfdeel van Christus geworden
DOOR GENADE, hebben wij de Heilige Geest der belofte ontvangen, Die het onderpand en voorschot is op onze toekomstige erfenis.

**En al deze genadegiften waarmee God ons begenadigd heeft,
zijn en ontvangen wij alleen
IN DE GELIEFDE!**

Amen